

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Petru URSACHE,

Judecători: Nadejda TOMA, Ghenadie NICOLAEV,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Prepelița Mihaela în numele inculpatului Scripnic Elisei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Scripnic Elisei Vladimir, născut la 01.06.1989, originar și domiciliat în r-nul Orhei, sat. Brănești.

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 03.12.2013 – 25.03.2014,

Instanța de apel: 18.04.2014 – 20.02.2015,

Instanța de recurs: 19.05.2015 – 29.07.2015

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 25 martie 2014, Scripnic Elisei a fost condamnat:

- în baza art.151 alin.(4) Cod penal la 12 ani închisoare.

- în baza art.188 alin.(1) Cod Penal la 6 ani închisoare.

În baza art. 84 alin.(1) Codul penal, prin cumul parțial a pedepselor aplicate, inculpatului Scripnic Elisei i-a fost stabilită o pedeapsă definitivă de 15 ani închisoare, cu ispășirea în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei fiind calculat din data de 25.03.2014, cu includerea în acest termen a perioadei aflării sub arest de la 11.06.2013 pînă la 24.03.2014 inclusiv.

2. Potrivit sentinței, instanța de fond a stabilit că, Scripnic Elisei Vladimir la 19 aprilie 2013, în jurul orei 22.00, aflîndu-se în curtea casei de locuit din str. Sfîntul Petru 15, mun. Chișinău, avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin aplicarea violenței periculoase pentru viață și sănătate, a atacat-o pe Cernițin Ecaterina, anul nașterii 1950, intenționat i-a aplicat o lovitură cu un corp contondent dur și i-a sustras geanta în care se aflau bunuri personale printre care documente, telefon mobil de model Nokia C2-01, în care se afla cartela SIM cu nr.079248002.

În rezultatul loviturilor primite Ecaterinei Cernițin i-au fost cauzate vătămări corporale grave, periculoase pentru viață și sănătate, care ca rezultat la 28.04.2013 au dus la decesul acesteia.

În drept acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 151 alin. (4) Cod penal „*adică, vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care au provocat decesul victimei*”, și art. 188 alin. (1) Cod penal „*adică, atacul săvîrșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate*”.

3. Nefiind de acord cu sentința, împotriva acesteia au declarat apel avocatul Prepelița Mihaela în numele inculpatului Scripnic Elisei și inculpatul.

3.1. Avocatul Prepelița Mihaela în numele inculpatului, prin apelul declarat a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat din motiv că fapta nu a fost săvîrșită de inculpat.

Apelantul a considerat că, probele anexate la dosar nu dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate și anume, în viziunea apelantului, vinovăția inculpatului nu poate fi dovedită prin următoarele probe: proces verbal de cercetare la fața locului din 19.04.2013; ordonanța și procesul verbal de ridicare a obiectelor depistate și ridicate, din 11.05.2013 și din 22.04.2013; proces verbal de examinare a obiectului, din 12.06.2013, 23.06.2013 și din 01.08.2013; proces verbal de percheziție, din 20.06.2013; înregistrarea video;

Avocatul a mai menționat, că la materialele cauzei sunt anexate probe care, de fapt, dovedesc nevinovăția inculpatului și anume: înregistrarea video din care se vede înălțimea făptuitorului, hainele și încălțăminte a acestuia, declarațiile martorului Cernițin Ion, Calcatinge Olga, Prodan Vasile.

De asemenea avocatul a menționat, că deși organul de urmărire prin ordonanța din 18.10.2013 l-a scos de sub urmărirea penală pe Prodan V., ordonanța nu conține indicarea din ce motive s-a ajuns la o asemenea concluzie, totodată în ordonanța menționată se face referire la probe, care sunt puse la baza învinuirii și condamnării inculpatului. Consideră, că ordonanța în cauză este ilegală și nemotivată.

Apelantul a subliniat că nu s-a ținut cont de faptul, că potrivit semnalului de antene, inculpatul la momentul, când a fost comisă infracțiunea, de fapt se afla în altă localitate dar nu în or. Chișinău.

După scoaterea de sub urmărirea penală a lui Prodan V., acesta a fost recunoscut în calitate de martor pe cauza dată, iar Scripnic E. în calitate de bănuț, în aceeași zi a avut loc și confruntarea între aceștia.

Declarațiile martorului Prodan Vasile sunt aceleași ca și cele făcute în calitate de învinuit, declarații care, în viziunea apelantului, nu se confirmă prin alte probe din dosar.

Reieșind din cele expuse apelantul a considerat, că la materialele cauzei sunt anexate un șir de probe, care, de fapt, demonstrează nevinovăția inculpatului și care arată că constituția fizică, precum și îmbrăcămintea persoanei care a comis faptele nu coincid cu ale inculpatului. Mai mult decît atît, din materialele cauzei reiese că inculpatul în ziua, când a fost săvîrșită infracțiunea, se afla în Ocolul Silvic Grătiești.

Apelantul de asemenea a menționat, că declarațiile martorilor Calcatinge Olga și Prodan Vasile, urmau a fi apreciate critic de către instanța de fond, deoarece ei sunt concubini și au avut interes personal de a-l ajuta pe Prodan Vasile să se eschiveze de la răspunderea penală, totodată urmărind scopul de a-l învinovăți pe Scripnic Elisei în comiterea infracțiunilor.

Deși a fost solicitată efectuarea percheziției la domiciliul lui Prodan Vasile, pentru depistarea îmbrăcămintei asemănătoare cu cea văzută pe înregistrarea video în apropiere locului faptei, organul de urmărire penală nu a admis această cerere, prin ce a încălcat principiul contradictorialității procesului penal.

Faptul că telefonul mobil al victimei a fost găsit la inculpat, nu atestă, că el este persoana care a comis infracțiunea. De asemenea comiterea infracțiunii de vătămare intenționat gravă a integrității corporale și sănătății, care au dus la decesul victimei, nu poate fi incriminată lui Scripnic Elisei, atîta timp cît nu este dovedit că inculpatul s-a aflat la momentul comiterii infracțiunii la locul faptei.

3.2. Inculpatul Scripnic Elisei prin apelul declarat a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să fie achitat, deoarece este nevinovat, faptele incriminate nu le-a comis, iar la data și ora când s-a produs atacul tâlhăresc, nu se afla la locul infracțiunii, ci se afla în afara or. Chișinău, în comuna Grătiești. Declarațiile date de martorul Prodan Vasile și concubina sa Calcatinge Olga nu corespund realității și urmează a fi apreciate critic.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2015 apelurile declarat de inculpatul Scripnic Elisei și avocatul Prepelița Mihaela, au fost respinse ca neîntemeiate.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a indicat că în urma verificării și aprecierii probelor administrate, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală, instanța de apel a ajuns la concluzia că prima instanță corect a apreciat probele administrate, din punctul de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, din care motive nu se impune necesitatea de a se da o nouă apreciere a probelor din dosar, iar motivele invocate de apelanți au fost obiect de studiu la cercetarea judecătorească, care a fost îndeplinită sub toate aspectele, complet și obiectiv prin prisma principiului contradictorialității și nemijlocirii.

Afirmația apelanților, că partea acuzării nu a prezentat probe ce ar dovedi vinovăția lui Scripnic Elisei pe învinuirile aduse în baza art. 151 alin. (4) și art. 188 alin. (1) Cod penal, instanța de apel le-a considerat declarative, deoarece la materialele cauzei au fost acumulate probe ce au fost cercetate și verificate prin prisma principiului nemijlocirii și a contradictorialității cum ar fi: declarațiile succesului părții vătămate Cernișin Valeriu (f.d. 62, Vol II); declarațiile martorului Cernișin Ion (f.d. 63, Vol. II); declarațiile martorului Chironeț Gheorghe (f.d. 68, Vol. II); declarațiile martorului Lupașcu Ion (f.d. 69, Vol. II); declarațiile martorului Beșlea Gheorghe (f.d. 74, Vol. II); declarațiile martorului Prodan Vasile (f.d. 72, Vol. II); declarațiile martorului Calcatinge Olga (f.d. 71, Vol. II); declarațiile martorului Mălai Gheorghe (f.d. 75, Vol. II); procesul-verbal de cercetare la fața locului, din 19.04.2013 (f.d. 24-27, Vol.I); ordonanța și procesul-verbal de ridicare, din 11.05.2013. (f.d.36-37, Vol.I); ordonanța și procesul-verbal de ridicare, din 22.04.2013. (f.d.47-48, Vol.I); procesul-verbal de examinare a obiectului, din 12.06.2013. (f.d. 93, Vol.I); procesul-verbal de percheziție din 20.06.2013. (f.d. 124, Vol.I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 23.06.2013, ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 23.06.2013

și 24.06.2013.(f.d. 125-130, Vol.I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 01.08.2013. (f.d.50, Vol.I).

Instanța de apel, în urma verificării materialelor cauzei, a stabilit că inițial cauza penală a fost intentată în privința lui Scripnic Elisei Vladimir și Prodan Vasile Ion, care aveau în cauza dată calitatea de bănuți, însă în cadrul efectuării acțiunilor de urmărire penală, organul de urmărire penală a constatat că Prodan Vasile Ion urmează a fi scos de sub urmărire penală pe cauza penală nr. 2013020955, din motivul că fapta nu a fost săvârșită de acesta (f.d. 169-171, Vol. I).

Instanța a respins ca nefondate și lipsite de temei afirmațiile apărării precum că vina inculpatului Scripnic Elisei în comiterea infracțiunii de tâlhărie, nu este demonstrată prin careva probe pertinente, concludente și utile, deoarece conform procesului-verbal de examinare a obiectului din 12.06.2013 (f.d. 93, Vol. I), în urma examinării descifrărilor telefonice parvenite de la Compania de telefonie mobilă SA "Orange" și SA "Moldcell", s-a stabilit că în telefonul cu numărul de IMEI:357418044251410 s-a aflat cartela SIM cu nr. 79248002 (care conform materialelor aparține victimei Cernișin Ecaterina) pînă la data de 19.04.2013 ora 06.35, după care a fost introdusă cartela SIM cu nr. 078907855 (care conform materialelor cauzei aparține inculpatului Scripnic Elisei), cu raza în celula din Grătiești, și de pe care au fost efectuate mai multe apeluri telefonice de intrare și ieșire.

Conform declarațiilor martorului Loghin Maria s-a stabilit că în acea perioadă feciorul său, Scripnic Elisei locuia împreună cu aceasta în sat. Hulboaca, com. Grătiești, mun. Chișinău, în una din zile Scripnic Elisei a plecat la Chișinău, fiind sunat de prietenul său Prodan Vasile, dimineața cînd s-a întors avea la el un telefon mobil, întrebându-l de unde-l are, acesta i-a comunicat că i l-a dat cineva, însă cine anume nu i-a spus, totodată aceasta a comunicat că feciorul ei se mai ducea la Chișinău, însă nu cunoaște cu ce scop.

Argumentul că declarațiile martorilor Calcatinge Olga și Prodan Vasile urmează a fi apreciate critic, pentru că martorul Prodan Vasile a fost inițial bănuț de comiterea atacului tâlhăresc iar Calcatinge Olga este concubina acestuia, instanța de apel a considerat că nu poate fi reținut, deoarece aceste declarații coroborează și se completează prin ansamblul de probe administrate în cauza penală. Aceste declarații au fost făcute sub jurământ și avertizare de răspundere penală în baza art. 312-313 Cod penal.

Instanța de apel a remarcat că inculpatul Scripnic Elisei pe tot parcursul urmăririi penale cât și cercetării judecătorești, nu a avut o poziție unică cu privire la modul obținerii telefonului mobil ce a aparținut victimei, declarând

inițial că l-a procurat de la piață, iar ulterior a declarat că la procurat de la Prodan Vasile, ambele versiuni fiind eronate și combătute prin materialul probator.

Din cele relatate mai sus, instanța de apel a conchis, că afirmațiile apărării au fost combătute în totalitate, iar poziția inculpatului față de acuzația adusă este una evidentă, de apărare.

Cu referire la pedeapsa aplicată, instanța de apel a menționat, că instanța de fond corect a individualizat pedeapsa inculpatului, iar în raport cu criteriile de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, s-a ținut cont de gradul pericolului social crescut al faptelor săvârșite de inculpat, care se atribuie la categoria celor grave și deosebit de grave; modul cum a fost comis - atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, rezultat cu vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care au provocat decesul victimei; de datele și elementele ce caracterizează persoana inculpatului care anterior a mai fost judecat inclusiv pentru comiterea infracțiunilor cu aplicarea violenței; careva circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, ca circumstanțe agravante au fost reținute: săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză cât și provocarea prin infracțiune a unor urmări grave, în sensul dat instanța de apel a considerat că corijarea și reeducarea inculpatului Scripnic Elisei este posibilă doar prin privarea lui de libertate, iar pedeapsa aplicată se apreciază a fi una echitabilă în raport cu faptele comise.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, împotriva acesteia declară recurs ordinar avocatul Prepeșița Mihaela în numele inculpatului, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a sentinței, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința inculpatului.

Recurentul a menționat argumente identice celor indicate în apelul depus, reflectate în pct. 3.1 al prezentei decizii, invocând în calitate de temei de drept prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală.

În motivarea recursului avocatul subliniază că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel. Probele care au stat la baza sentinței de condamnare, nu indică direct la faptul că acțiunile incriminate inculpatului au fost comise de acesta, astfel, în opinia recurentului, nefiind respectate prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Consideră că în acțiunile inculpatului nu se regăsește componența de infracțiune, iar faptul că la el a fost găsit telefonul mobil al victimei, nu atestă

că el este persoana care a comis infracțiunea, totodată în viziunea recurentului nu a fost stabilit faptul că inculpatul s-a aflat în momentul comiterii infracțiunii la locul faptei.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, pledînd pentru declararea inadmisibilității acestuia, deoarece temeiurile invocate privind aprecierea sau reaprecierea probelor nu constituie erori de drept prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

8. Verificînd argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 427 alin. 1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art. 432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează că, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Cu referire la motivele recursului prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că temeiurile invocate de recurent nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzînd motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul consideră că criticile aduse de recurent în baza art. 427 alin. 1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală și anume: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, sunt identice cu cele invocate în apelul declarat, acestea au constituit obiect de examinare în instanța de apel, asupra cărora instanța s-a expus detaliat și motivat, așa cum este indicat în pct. 5 al prezentei decizii, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește și repetarea căreia nu o consideră necesară.

Colegiul penal subliniază că, potrivit prevederilor art. 27 alin.(1) Cod de procedură penală, judecătorul și persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Instanța de recurs ordinar constată, că prima instanță și instanța de apel au apreciat probele din dosar potrivit prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă privind condamnarea inculpatului Scripnic Elisei, deoarece în acțiunile lui sunt întrunite elementele infracțiunilor prevăzute de art. 151 alin.(4) și 188 alin.(1) Cod penal, iar inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunile săvârșite.

Cu referire la motivele recursului prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, Colegiul penal nu se va expune, deoarece în speța dată, în situația în care inculpatul nu recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunilor incriminate, invocarea acestei erori, care prevede că „*faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*”, nu are careva suport.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Prepelița Mihaela în numele inculpatului Scripnic Elisei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Scripnic Elisei Vladimir**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la data de 20 august 2015.

Președinte

Petru URSACHE

Judecător

Nadejda TOMA

Judecător

Ghenadie NICOLAEV